

Můj (skoro) půl rok v Norském království

Příjezd do Lillehammeru v lednu znamenal rychle přizpůsobit se nové zemi a celkově novému prostředí hned od samého začátku. Samotné město, známé jako dějiště zimních olympijských her v roce 1994, nabízelo přívětivou a klidnou atmosféru. Koordinátoři výměnného programu i služby pro podporu studentů mi v prvních týdnech velmi pomohli – od zajištění mnoha akcí a aktivit kde jsem mohla poznat další nejen zahraniční studenty až po pochopení fungování místního univerzitního systému. Během krátké doby jsem se zabydlela natolik, že jsem se mohla soustředit na studium a poznávání lidí ve svém okolí.

Z akademického hlediska mi výměnný pobyt umožnil poznat odlišný styl výuky a strukturu kurzů, než na jaké jsem byla zvyklá z Hradecké univerzity. Kurzy v Lillehammeru byly poutavé a kladl se v nich velký důraz na diskuzi a skupinovou práci.

Menší počet studentů ve skupinách rovněž usnadňoval navázání přímého kontaktu s vyučujícími a aktivní zapojení do seminářů. Celkově mám pocit, že absolvované kurzy rozšířily můj akademický obzor a poskytly mi nové nástroje i způsoby uvažování, které budu moci uplatnit i po návratu domů.

Jednou z mnoha stránek výměnného pobytu bylo setkávání se studenty z mnoha různých zemí, kultur a prostředí. Sdílení každodenního života s lidmi z tak rozmanitých kultur mě hodně naučilo v oblasti otevřenosti, přizpůsobivosti a komunikace. Vzájemně jsme se podporovali při zvládání výzev spojených se životem v zahraničí a společně oslavovali příjemné okamžiky a malé každodenní úspěchy, což vedlo k navázání nejednoho přátelství. Díky těmto lidem získala celá zkušenost osobní rozměr, který dalece přesahoval akademickou stránku programu.

Během studia jsem si naplánovali pár výletů, díky nimž jsem lépe poznala Lillehammer a jeho okolí. Nezapomenutelným zážitkem byla Norská příroda a její zvířecí obyvatelé (nejen ti domestikovaní). Musím se přiznat, že sněhu jsem se užila do sytosti a když o Velikonočním pondělí nasněžilo velkou radost jsem z toho neměla.

Šestiměsíční samostatný pobyt v cizí zemi mě v mnoha ohledech přiměl vystoupit z mé komfortní zóny – ať už šlo o zvládání každodenních praktických záležitostí, nebo o přizpůsobení se odlišné kultuře a jazyku. Naučila jsem se také vážit si maličkostí, jako bylo například sdílení našich tradic s ostatními nebo příprava neznámého jídla ve společné kuchyni s lidmi z různých zemí.

Celkově musím říci, že byl můj výměnný pobyt v rámci programu Erasmus+ v Lillehammeru úžasnou zkušeností, na kterou budu vždy ráda vzpomínat. Díky kvalitní výuce, přátelstvím navázaným s lidmi z celého světa i výletům, při nichž jsme poznávali krásy Norska, mi těchto skoro šest měsíců přineslo mnohem víc než jen akademické kredity. Získala jsem díky nim nové pohledy na svět ale i menší věci a vzpomínky, které mi zůstanou snad navždy. Jsem nesmírně vděčná za příležitost zúčastnit se tohoto programu a vřele jej doporučuji každému studentovi, který o výměnném pobytu uvažuje.

Jméno: Anežka Hlavatá

2.ročník studia sociální práce se specializací na práci ve veřejné správě